

‘Deze verschillen zijn raar’

Gemeenten hanteren verschillende tarieven voor de aanvraag van een gehandicaptenparkeerkaart.

• Wilco den Hoedt heeft sinds oktober een gehandicaptenparkeerkaart.

FOTO: CHRIS GOTTENBOS

Tarief voor een eerste GPK met medische keuring

Bodegraven-Reeuwijk:	€141,65
IJsselstein:	€182,65
Krimpenerwaard:	€127,30
Lopik:	€43,30 exclusief de kosten van de keuring
Montfoort:	€167,00
Nieuwegein:	€35,00
Nieuwkoop:	€152,17
Houten:	€112,55
Krimpenerwaard:	€127,30
Utrecht:	€92,15
Vijfheerenlanden:	€210,00
Woerden:	€129,60

door Marianne van de Werken

REGIO • Mensen die niet verder kunnen lopen dan honderd meter of die door hun handicap voor het vervoer afhankelijk zijn van een ander, kunnen bij de gemeente waarin ze wonen een gehandicaptenparkeerkaart (GPK) aanvragen. Het tarief voor de aanvraag van een gehandicaptenparkeerkaart blijkt per gemeente te verschillen. “Wat wordt daar dan anders gedaan?” vraagt Paul van den Dungen uit Woerden zich af.

Paul heeft de gehandicaptenparkeerkaart sinds een half jaar. “Ik heb een hernia die maar niet wil ophouden. Daarom heb ik die kaart aangevraagd. Vooral langere stukken lopen is lastig. Ik ben fotograaf en voor mijn werk probeer ik zo dichtbij mogelijk te parkeren. Maar als ik me goed voel en een klein stukje moet lopen dan vind ik dat ook geen probleem als ik daardoor de gehandicaptenparkeerplaats vrij kan houden voor iemand anders.”

Wilco den Hoedt heeft longproblemen en hij vroeg de GPK op 1 juni 2022 aan via de website van de gemeente IJsselstein. Toen hij half augustus nog steeds niets gehoord had, zocht hij contact met de gemeente. “De aanvraag bleek geannuleerd. Er werd me gegarandeerd dat de aanvraag met spoed zou worden behandeld. Maar toen ontbrak de pasfoto, later bleek de pasfoto niet ontvangen en nog weer later had de gemeente hem toch wel. Half oktober ontving ik de pas eindelijk. Ik ben dan ook zwaar teleurgesteld in de gemeente dat deze aanvraag zo lang heeft moeten duren. Ik ben nog redelijk mobiel, maar als mensen niet mobiel zijn en een halfjaar moeten wachten, dat is echt absurd.” Wilco vindt het raar dat de tarieven bij de verschillende

‘Een landelijke regeling, zou wat Ieder(in) betreft veel oplossen’

gemeenten zo uiteen lopen. “Het is niet zo dat het een luxe-aanschaf is, dus het is heel raar dat de prijzen zo uit elkaar lopen. In Loon op Zand schijn je €318,45 te betalen en in andere gemeenten is het gratis.”

Daar verwondert ook Angélique van der Lit zich over. Ze heeft ALS en haar gehandicaptenparkeerkaart heeft ze nu bijna vijf jaar. “Ik snap dat je ervoor moet betalen, maar je vraagt de kaart niet voor je plezier aan. Het is een noodzakelijk kwaad. Het is apart dat er zulke verschillen zijn en dat er geen maximumbedrag voor aanvraag en keuring is. In mijn ogen zou het redelijk zijn als een gemeente de keuringskosten zou betalen maar ik weet ook dat ze bij de wmo financieel ontzettend in de knel zitten.” Angélique heeft nu nog een bestuurderskaart. “Toen ik gekeurd werd, liep ik nog een heel klein beetje. Ik wilde graag een passagierskaart, maar toen werd me verteld dat ik dan gewoon ergens afgezet kon worden, dus dat ik daar geen kaart voor kreeg. Ik had wel een kaart nodig aangezien ALS progressief is, dus toen heb ik de bestuurderskaart aangevraagd.”

Vereniging van Nederlandse Gemeenten

De Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) legt de verantwoordelijkheid voor het tarief bij de gemeente. In een schriftelijke reactie laat VNG weten: “De kosten zijn gebaseerd op leges die gemeenten in rekening brengen voor hun werkzaamheden. Voor zover dat in de gemeentelijke Legesverordening is opgenomen, mogen gemeenten leges vragen. Er is geen limiet vastgesteld. Gemeenten mogen de hoogte van de leges zelf bepalen. Deze mag evenwel niet meer dan kostendekkend zijn. Bij een gedecentraliseerde bevoegdheid gaan de kosten nu eenmaal uiteenlopen. De ene gemeente heeft het immers anders georganiseerd dan de ander en niet altijd worden de kostenposten op dezelfde manier aan het product toegerekend. Het ministerie van BZK heeft gemeenten verder opgedragen om legeskosten volledig door te berekenen aan het product. De VNG ziet in de invulling van deze bevoegdheid van de gemeente een eigen verantwoordelijkheid van een gemeente.”

Landelijke regeling

Belangenorganisatie Ieder(in) behartigt de belangen van zo’n twee miljoen mensen in Nederland die te maken hebben met een lichamelijke handicap, een verstandelijke beperking of een chronische ziekte. Illya Soffer, de directeur van Ieder(in), ziet de grote verschillen in Nederland ook. Zo stelt ze: “Voor mensen met een beperking is een gehandicaptenparkeerkaart soms onmisbaar. Dat is voor iemand in Nieuwegein net zo belangrijk als iemand in Tiel. Toch betaal je in de ene gemeente soms twee keer zoveel als in de andere gemeente voor dezelfde basisvoorziening. Gemeenten moeten wat ons betreft open en eerlijk zijn over hoe de kosten van een gehandicaptenparkeerkaart zijn opgebouwd. Zij moeten laten zien welke gedeelte van de kosten landelijk bepaald is en waar de gemeente beleidsvrijheid neemt. Een landelijke regeling die in alle gemeenten kan worden uitgevoerd, zou wat Ieder(in) betreft veel oplossen. Dan is er nog de vraag waarom mensen met een beperking op kosten gejaagd worden voor een basisvoorziening. Dat strookt niet met het VN-verdrag Handicap. Wij vinden het de moeite om te kijken of de gehandicaptenparkeerkaart collectief betaald kan worden.”

Gratis parkeren

Dat je met de GPK op veel plekken gratis kunt parkeren, vindt Angélique eigenlijk onzinnig. “Voor mij is het vooral fijn dat ik dichterbij kan parkeren. Bovendien is het per gemeente verschillend of het parkeren gratis is, dus dat kijken we vooraf altijd goed na. En kan ik de informatie niet vinden, dan betaal ik gewoon.” Ook Paul vindt het een nadeel dat er geen landelijke regeling is met betrekking tot het parkeren. “Binnen de singels moet je in Woerden gewoon betalen met de GPK. Wel mag ik er dan vier uur staan in plaats van twee uur en je kunt maximaal voor twee uur betalen. Buiten de singels is het vrij parkeren. Ik wist dit niet, tot ik er door een parkeerwachter op gewezen werd. Hij had een briefje met alle regels op zak. Die gaf hij aan me, terwijl hij me eigenlijk wilde bekeuren. Daar heb ik geluk mee gehad. Maar door de bank genomen is het in alle plaatsen weer anders geregeld.” Er zijn een aantal apps in omloop, waarin gebruikers van de GPK kunnen opzoeken wat de regels per gemeente zijn, weet Wilco. “Al heb ik de app nog maar beperkt gebruikt.” De app heet GPA en voor Android-gebruikers kan de app Gehandicapten-P uitsluitend bieden. Toch geven alle apps aan dat er geen rechten aan kunnen worden ontleend en dat gebruikers het beste contact met de gemeente kunnen opnemen over de regels.

‘Het is raar dat er verschil in prijs is, want het is niet zo dat het een luxe-aanschaf is’